

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3C/227/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214200119
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6214200119.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35697270, zastúpeného Bobák, Bollová a spol, s. r. o, advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35855673, proti odporcovi K. L., U.. XX. XX. XXXX, R. H. L., H. XXX/X, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu a to Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Bratislava, Seberíniho 9, IČO: 42264979 a Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO 42326923, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, o zaplatenie sumy 379263,70 Eur istiny 379,34 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n ť zaplatiť navrhovateľovi sumu 208,34 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 06. 2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov konania pravo.

odôvodnenie:

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 379,34 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 06. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trov konania, všetko z titulu nezaplatenej ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb a náhrady škody. V návrhu uviedol, že s odporcom uzavrel dňa 05. 11. 2010 Zmluvu č. K., ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli všeobecné podmienky. V zmysle zmluvy vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňovala odporcovi využívať ním poskytované telekomunikačné služby, ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXX. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, v časti zmluvnej pokuty vo výške 171,- Eur, s tým, že ustanovenie Dodatku k zmluve o pripojení, v ktorom bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie bolo v inom súdnom konaní označené ako neprijateľná zmluvná podmienka rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ust. § 53a Obč. zákonníka, je ako dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. V súlade so zákonom sa preto domáha nároku vo výške škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie odporcovi Nokia X6 16GB vo výške 171,- Eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou (predajná cena 320,- Eur, akciová cena 149,- Eur, rozdiel 171,- Eur), tzn. predstavuje jeho škodu, ktorú mu odporca spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Okrem škody

za akciový telefón/telekomunikačné zariadenie mu vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktoré si však neuplatňuje z dôvodu náročnosti dokazovania. Ďalej uviedol, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných mu za obdobie od 01/2012 do 03/2012 vo výške 208,34 Eur. Pokusom o pokonávku z 17. 05. 2012 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou, preto počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie t. j. od 01. 06. 2012 si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy.

Uznesením z 10. 03. 2015 č. k. 3C/227/2014-82 súd vyzval odporcu, aby sa k veci písomne do 15 dní vyjadril a doručil mu podaný návrh na začatie konania s prílohami, ktoré prevzal dňa 12. 03. 2015. Odporca sa k veci nevyjadril, na výzvu súde nereagoval ničím. Na výzvu súdu z 04. 02. 2015, či súhlasí so vstupom vedľajších účastníkov na jeho strane ako odporcu, podaním doručeným súdu dňa 16. 02. 2015 oznámil súdu, že súhlasí so vstupom oboch vedľajších účastníkov do konania na podporu jeho práv.

Podaním, doručeným súdu dňa 23. 05. 2014, vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Bratislava, Seberíniho 9, IČO: 42264979. V podaní uviedol, že zo skúseností iných spotrebiteľov sú mu známe zmluvné podmienky, na základe ktorých si navrhovateľ uplatňuje svoje práva v konaní a preto zároveň podáva vyjadrenie k veci. Poukázal na to, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatňuje zmluvnú pokutu, ktorá by mala byť preskúmaná z hľadiska jej prijateľnosti v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Táto zmluvná pokuta je upravená v Dodatku k zmluve o pripojení, pričom podmienky vzniku práva na zaplatenie zmluvnej pokuty sú vopred formulárove upravené, mení sa jedine výška. Vzhľadom na to, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, požiadal súd, aby v rámci súdneho prieskumu pristúpil k posúdeniu tejto zmluvnej podmienky a v prípade zistenia, že zmluvná pokuta bola dohodnutá zjavne nevýhodne pre spotrebiteľa, navrhol návrh zamietnuť.

Dňa 16. 09. 2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2, ktorý v danom podaní uviedol, že vstupuje do konania za účelom ochrany práv odporcu ako spotrebiteľa, nakoľko sú predmetom konania nároky navrhovateľa, vyplývajúce z hromadne uzatváraných spotrebiteľských zmlúv, ktorých obsah nemohol spotrebiteľ podstatným spôsobom ovplyvniť a nie je schopný ani posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky a procesne sa pred súdom proti nim brániť. V podaní z 17. 03. 2015 uviedol, že vstupuje do konania na podporu odporcu len v rozsahu žalovanej náhrady škody vo výške 171,- Eur. Poukázal na to, že uplatnením nároku ako náhrady škody sa navrhovateľ domáha len modifikovanej zmluvnej pokuty, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by nebolo zohľadnené ničím, v akom rozsahu spotrebiteľ porušil svoje záväzky a škoda by predstavovala stále tú istú sumu, napriek tomu že by spotrebiteľ nespĺnil z 24 mesačnej viazanosti nič, alebo by splnil napr. 23 mesiacov. Tvrdil, že navrhovateľ sa snaží presadiť, že sumu 171,- Eur požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti je to zmluvná pokuta, len ju modifikuje na rozdiel medzi trhovou a akciovou cenou telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu. Ako vyplýva z pokusu o pokonávku z 17. 05. 2012, odporca bol vyzvaný na úhradu hovorného a zmluvnej pokuty a nie náhrady škody, preto sa nemohol ani s týmto nárokom dostať do omeškania, nakoľko na náhradu škody nebol žalobcom nikdy vyzvaný, čo potvrdzuje, že ide len o modifikovanie neprijateľnej zmluvnej podmienky a to zmluvnej pokuty, do nároku na náhradu škody. Rozdiel medzi kúpnu a akciovou cenou tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom ich zmluvnej dohody. K zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože predal telekomunikačné zariadenie/mobilný telefón za dohodnutú kúpnu cenu, ktorú aj od odporcu obdržal. Okrem toho poskytnutie zľavy nebolo v dodatku ani všeobecných obchodných podmienkach viazané na žiadnu podmienku, ktorá by mala rozvázovací charakter vo vzťahu k dohode o kúpnej cene. Nie sú tak naplnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Obč. zákonníka. Ďalej uviedol, že v podanom návrhu sú spojené dva skutkovo a právne samostatné nároky, pričom jedným z nich sú neuhradené služby - hovorné, ktorý považuje za dôvodný a druhým je nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, transformovanej na náhradu škody. Do konania vstúpil na ochranu práv odporcu ako spotrebiteľa, preto má za to, že do konania môže vstúpiť len vo vzťahu k nároku, ktorý si navrhovateľ voči spotrebiteľovi uplatnil nedôvodne, v rozpore so spotrebiteľským právom a ktorým sú porušené práva spotrebiteľa. Navrhol zamietnuť návrh navrhovateľa v časti uplatnenej náhrady škody vo výške 171,- Eur a priznať mu náhradu trov konania, ktoré mu v konaní vznikli. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov SR, ktoré podľa neho judikovali v

identických právnych otázkach náhradu trov konania vedľajšieho účastníka ako aj so zreteľom na čl. 47 Ústavy SR a § 93 ods. 4 O.s.p.

Vzhľadom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 Eur, podľa ust. § 200ea ods. 1 O. s. p. predmetná právna vec je drobným sporom. Preto súd podľa ust. § 115a ods. 2 O. s. p. nenariadil vo veci pojednávanie a podľa ust. § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Účastníci, právny zástupca navrhovateľa, vedľajší účastníci, právny zástupca vedľajšieho účastníka sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili, preto súd podľa ust. § 156 ods. 1 O. s. p. vyhlásil vo veci rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o pripojení č. K. 29. 12. 2006, cenou MT - Nokia X6 16GB, Dodatkom k Zmluve o pripojení č. zmluvy K.z 04. 11. 2011, Prílohou č. 1 Dodatku k Zmluve, Pokusom o pokonávku z 17. 05. 2012, fotokópiou doručky č.l. 15, faktúrami - opisom z 17. 02. 2012 č. XXXXXXXXXXXX vo výške 48,22 Eur, z 17. 01. 2012 č. XXXXXXXXXXXX vo výške 88,26, Eur, z 17. 02. 2012 č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1,33 Eur, z 17. 03. 2012 č. XXXXXXXXXXXX vo výške 69,20, Eur, z 17. 01. 2012 č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1,33 Eur, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a. s., podaniami vedľajších účastníkov z 14. 03. 2014 (č.l.36), z 11. 09. 2014 (č.l. 55), z 01. 12. 2014 (č.l. 72), z 17. 03. 2015 (č.l. 87).

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že účastníci dňa 29. 12. 2006 uzavreli Zmluvu o pripojení č. K., v zmysle ktorej navrhovateľ vypožičal odporcovi SIM kartu, ktorá umožňovala odporcovi využívať navrhovateľom poskytované telekomunikačné služby, účastnícky program Paušál 499 Sk, ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Dňa 04. 11. 2010 účastníci uzavreli Dodatok k Zmluve o pripojení č. zmluvy K., ktorým navrhovateľ odpredal odporcovi mobilný telefón Nokia X6 16GB za kúpnu cenu 149,- Eur. Odporca sa v čl. 2 bod 2.2 dodatku zaviazal užívať služby navrhovateľa a platiť navrhovateľovi mesačné poplatky minimálne vo výške 18,01 Eur. V čl. 2 bod 2.3 dodatku sa odporca zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov odo dňa uzavretia dodatku. V prípade porušenia zmluvných povinností sa odporca v čl. 2 bod 2.5 dodatku zaviazal, zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 171,- Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou cenou MT bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH a kúpnu cenu s DPH, za ktorú mu MT navrhovateľ predal s tým, že právo navrhovateľa na zmluvnú pokutu mu vznikne v okamihu porušenia zmluvnej povinnosti odporcom, bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu zostáva do uplynutia doby viazanosti. Navrhovateľ vyúčtoval odporcovi za služby faktúrou z 17. 02. 2012 č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 15. 02. 2012 do 14. 03. 2012 splatnou dňa 02. 03. 2012 sumu vo výške 48,22 Eur, z 17. 01. 2012 č. 5150379141 za obdobie od 15. 01. 2012 do 14. 02. 2012 splatnou dňa 31. 01. 2012 sumu vo výške 88,26, Eur, z 17. 02. 2012 č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 02. 03. 2012 sumu vo výške 1,33 Eur, z 17. 03. 2012 č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 15. 03. 2012 do 14. 04. 2012 splatnou dňa 31. 03. 2012 sumu vo výške 69,20, Eur a z 17. 01. 2012 č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 31. 01. 2012 sumu vo výške 1,33 Eur. Pokusom o pokonávku z 17. 05. 2012 navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie sumy 208,34 Eur za poskytnuté elektronické komunikačné služby a za porušenie zmluvných povinností zmluvnú pokutu vo výške 171,- Eur, spolu sumu 409,69 Eur najneskôr do 31. 05. 2012.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 12 písm. a/, b/ zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu, na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení.

Účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb a platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaplataenia ceny za poskytnuté telekomunikačné služby, ktoré poskytol odporcovi spolu vo výške 208,34 Eur istiny, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 06. 2012 do zaplataenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa v časti týkajúcej sa zaplataenia ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb v celkovej uplatnenej výške spolu s úrokom z omeškania je dôvodný, preto návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel. V konaní bolo nesporne preukázané, že účastníci uzavreli zmluvu o pripojení, na základe ktorej odporca využíval služby navrhovateľa, avšak za tieto služby riadne neplatil a preto mu za obdobie od 15. 01. 2012 do 14. 04. 2012 vznikol nedoplatok spolu v sume 208,34 Eur tak, ako to vyplýva z faktúr nachádzajúcich sa v spise. Tento dlh odporca navrhovateľovi nezaplatil ani na základe písomnej výzvy navrhovateľa z 17. 05. 2012 v lehote na dodatočné plnenie. Súd mal za to, že odporca ako dlžník má povinnosť z platného záväzku, zaplatiť navrhovateľovi cenu služby a navrhovateľ ako veriteľ je oprávnený to od neho požadovať. Pretože sa odporca dostal do omeškania so zaplataením peňažného dlhu, vznikol navrhovateľovi nárok aj na zaplataenie úroku z omeškania od dňa omeškania odporcu t. j. od 01. 06. 2012 s ohľadom na to, že navrhovateľ vyzval odporcu na zaplataenie žalovanej sumy najneskôr do 31. 05. 2012, a od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie, je odporca v omeškaní so zaplataením peňažného dlhu. Preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 208,34 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 06. 2012 do zaplataenia so zreteľom na ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu činila 1 %, potom výška úrokov z omeškania zvýšená o 8 percentuálnych bodov v danom prípade predstavuje 9 % ročne.

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal aj náhrady škody vo výške 171,- Eur, rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu Nokia X6 16GB a jeho akciovou cenou ako paušalizovanej náhrady škody (predajná cena 320,- Eur, akciová cena 149,- Eur, rozdiel 171,- Eur). Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa vyplýva, že sa predmetnej náhrady škody domáha z dôvodu porušenia povinností odporcu zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti, používať služby, ktoré mu riadne poskytol a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky. Preto nárok navrhovateľa na náhradu škody je potrebné posudzovať podľa ust. § 420 ods. 1 Obč. zákonníka ako tzv. všeobecnú občianskoprávnú zodpovednosť, ktorá môže vzniknúť jednak z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť alebo aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Obč. zákonníka možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Predpokladom vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je: a/ protiprávny úkon, b/ spôsobenie škody, c/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a c/ zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je však nevyhnutné kumulatívne spojenie všetkých štyroch uvedených

predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. V danej veci dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľa. Zo strany navrhovateľa však nebolo v konaní ničím preukázané, že došlo k splneniu už prvému predpokladu, a to k protiprávnemu úkonu zo strany odporcu. Navrhovateľ totiž nepreukázal, že odporca nezotrval s ním v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a nepreukázal ani to, že by došlo k ukončeniu zmluvy niektorým spôsobom uvedeným v Článku 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a. s. (ďalej len Všeobecné podmienky). Podľa Článku 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok, sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú a platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zo strany účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, d) smrťou alebo zánikom účastníka. Zo znenia Článku 2 bod 2.1 Všeobecných podmienok vyplýva, že spoločnosť Orange Slovensko poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe medzi spoločnosťou Orange Slovensko a účastníkom. Potom podľa ust. § 40 ods. 2 Obč. zákonníka, písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Vzhľadom na to, že navrhovateľ v danej veci nepreukázal písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení, mal súd za to, že odporca svoj záväzok zotrvať s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti 24 mesiacov splnil a preto nie je daný už prvý predpoklad vzniku škody. Okrem toho pokiaľ ide o náhradu škody, podľa ust. § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodovej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí. Podľa tvrdenia navrhovateľa, škoda mu vznikla ako rozdiel medzi predajnou cenou komunikačného zariadenia, odpredaného odporcovi a jeho akciovou cenou. Podľa názoru súdu, ani v prípade, keby bol zo strany odporcu splnený predpoklad protiprávného úkonu, k vzniku škody navrhovateľovi by nedošlo, pretože za škodu nemožno považovať to, že navrhovateľ v rámci ofenzívnej obchodnej politiky predáva mobilné telefóny a telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou elektronického komunikačného zariadenia tak nie je následkom protiprávného úkonu odporcu, ako tvrdí navrhovateľ, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože navrhovateľ za komunikačné zariadenia od odporcu obdržal dohodnutú kúpnu cenu vo výške 149,- Eur. Vzhľadom na uvedený záver súdu, nebol teda splnený ani tretí predpoklad pre vznik škody, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po určitú dobu, dôvodom navrhovateľom tvrdného zmenšenia jeho majetku, ako uplatnenia škody, by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Z týchto dôvodov potom súd návrh navrhovateľa vo zvyšku (v časti o zaplatenie sumy 171,- Eur s príslušenstvom ako náhrady škody) ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Podľa názoru súdu mal každý z účastníkov vo veci úspech len čiastočný, pretože navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy 379,34 Eur, pričom súd mu priznal len sumu 208,34 Eur. Vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, so sídlom Bratislava, Seberíniho 9 si náhradu trov konania neuplatnil. Hoci vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Košice, Park Angelinum 2 v podaní z 17. 03. 2015 (č.l. 87) uviedol, že vstupuje do konania na podporu odporcu len v rozsahu žalovanej náhrady škody vo výške 171,- Eur, podľa názoru súdu však vedľajší účastník vstupuje do konania na stranu konkrétneho účastníka, v tomto prípade odporcu, potom má rovnaké práva a povinnosti, ako samotný odporca. Účelom jeho vstupu je totiž ochrana práv odporcu, na strane ktorého vystupuje. Je v rozpore s účelom vedľajšieho účastníctva, pokiaľ vedľajší účastník zahľási svoj vstup len do časti predmetu konania, pričom uzná, že vo zvyšku predmetu konania účastník nie je v práve. To platí aj v prípade, ak predmetom súdneho konania sú dve alebo viaceré spojené právne veci. Keďže vedľajší účastník zdieľa v súdnom konaní úspech či neúspech účastníka, na strane ktorého vstúpil, musí sa aj pri rozhodovaní o náhrade trov zohľadňovať úspešnosť, či neúspešnosť

tohto účastníka v konaní. Pokiaľ je teda účastník v konaní čiastočne neúspešný, v tom istom rozsahu je neúspešný aj vedľajší účastník, ktorý vystupuje na jeho strane. V predmetnej veci mal každý z účastníkov úspech len čiastočný, preto potom súd o náhrade trov konania účastníkov rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 5 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.